

om Sparsommelighed, og man tør da vistnok regne med, at de ikke har smidt disse Penge i Grams, men kun har brugt dem, hvor de mente, det var nødvendigt at gøre det. Derfor mener jeg, det er rigtigt vedblivende at lade Hjælpekassernes Bestyrelser administrere paa den Maade, som de nu gør, hvad der efter min Mening er god Grund til, og jeg paastaar, at den højtærede Minister i Virkeligheden selv i høj Grad er medvirkende Aarsag til, at Hjælpekasserne har anvendt de Beløb, som er anvendt; det er netop Lovgivningens Resultater, som i Øjeblikket viser sig. Jeg nævnte før adskillige Ting, der sikkert kan suppleres med flere, som medfører, at Hjælpekassernes Opgaver er vokset overordentlig i Løbet af de sidste Aar.

Den højtærede Minister var forbavset over, at jeg mente, det var rimeligt at fortsætte. Ja, jeg mener netop, det er rimeligt at fortsætte, naar det sker i Kraft af de øjeblikkelige Forhold. Det kan ikke hjælpe at læse forrige Aars Tal op Gang paa Gang, thi de beviser intet. Det er udmærket, at man har Statistikken i Orden fra tidligere Tid, men jeg holder nu altid af at regne med Forholdene, som de former sig i Øjeblikket, og gør man det, tror jeg ikke, man kan komme til det Resultat, den højtærede Minister er naaet til. Det vil sikkert være forkert, hvis Forholdene kommer til at stille sig saa vanskeligt, som det ser ud til i Øjeblikket, at lukke af for Hjælpekassernes Virksomhed paa den Maade, at man siger: Vi vil sikre Statskassens Tilskud til det Beløb, der her er Tale om; ud over det bør Hjælpekasserne ikke gaa. Hjælpekasserne rundt omkring vil nemlig fremdeles regne med, at de skal have $\frac{1}{3}$ af deres Udgifter refunderet af Statskassen; derfor vilde det blive en Hindring, dersom man fikserede det Beløb, der her er Tale om, og dette Beløb ikke viste sig at være tilstrækkeligt. Mange Mennesker vilde da ikke være i Stand til at faa den nødvendige Hjælp fra Hjælpekasserne, og da vilde alle Sunde være lukket for dem, saa der kun var Fattigvæsenet tilbage. Men den Tanke har vi ikke været besjælet af her i Rigsdagen i mange Aar, at man skulde nægte den nødvendige Hjælp under saa alvorlige Forhold, og at man skulde henvise en i alle Henseender arbejdsom og dygtig Befolkning til Fattigvæsenet. Jeg tror, det vilde være urigtigt, men jeg mener, det vil blive den praktiske Følge, hvis man gaar ind paa at vedtage det, her er foreslaaet. Saa vil jeg langt hellere lade Forholdene gaa et Aar endnu, saadan

som de er gaaet sidste Aar. Det forekommer mig nemlig ikke, at de Oplysninger, der fremkom fra det ærede 3die Medlem for 5te Kreds, da han talte om Misbrugene, var saa absolut overbevisende, at man maa regne med, at der har fundet Misbrug Sted i stor Udstrækning. Jeg tror ikke paa Misbrugene. Jeg tror, der er administreret fornuftigt og forstandigt rundt omkring, og at man derfor bør lade Hjælpekasserne administrere paa samme Maade foreløbig og se, hvordan Forholdene udvikler sig, i Stedet for at gribe ind, som man nu gør, under de herskende unormale Forhold.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har endnu ikke under denne Forhandling, saa lidt som det var Tilfældet under Forhandlingen i Folketinget om denne Sag, faaet nogen Redegørelse for, hvad det er for ændrede Tilstande, der er indtraadt i Finansaaret 1921—22, og som begrunder, at Hjælpekasseydelseerne er steget til mellem det 4-dobbelte og det 5-dobbelte af, hvad de nogen Sinde tidligere har været. Nu siger det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at han tror ikke, at Hjælpekassebestyrelserne har kastet Pengene i Grams. Nej, det skulde man heller ikke antage, at de har, men der kan ikke være Tvivl om, at Hjælpekassebestyrelserne igennem det sidste Aar har udvidet Kredsen af Hjælpekassernes Opgaver i særdeles betydelig Grad; thi ellers er der ikke nogen som helst rimelig Forklaring paa de Udgiftssummer, som man her er kommet op paa. Jeg maa have Lov til at minde om, hvad Socialdemokratiets Ordfører i Folketinget, Hr. Bresemann, udtalte om denne Sag ved dens anden Behandling. Han oplyste, at naar her foreslaas et Maksimumsbeløb paa 1 Mill. Kr., er det ubetinget for lidt, idet han mente at have sikker Viden om, at Hjælpekasseudgifterne for samtlige Landets Hjælpekasser allerede var naaet op paa henimod 3 Mill. Kr. i det Kvartal af indeværende Finansaar, som er forløbet. Med andre Ord, han havde en Formodning om, at man vilde naa op paa en Sum, som vilde komme til at ligge adskillige Millioner Kroner over de mellem 9 og 10, muligvis over 10, Millioner, som er anvendt i Finansaaret 1921—22. Og hvilken var saa Hr. Bresemanns Forklaring? Ja, han sagde, at det er ikke underligt, at Hjælpekasserne i disse Maaneder har maattet udbetale meget betydelige Beløb, thi umiddelbart før Begyndelsen af dette første